

LEPŠÍ NEŽLI AKCIE JE ILEGÁLNÍ DEMOKRACIE.

NA OBZORU EVROPANSTVÍ

Pojem "evropanství" -před převratnými změnami v zemích Východní Evropy zatlačen do pozadí-zaplňuje v dnešní době stránky tiskovin a dá se bez nadsázky tvrdit, že se stává jakýmsi novým ideálem-zatím nedosažitelnou metou pro všechny evropské národy.

Přes nesporně ušlechtilou myšlenku, obsaženou v tomto termínu, působí na mě celá tato kampaň provozovaná masmédií poněkud nepřesvědčivě a nabubřele. Mám totiž dojem, že "evropanství", jakožto politický fenomén nebylo dosud přesně určeno/ a dle mého ani být nemůže/ a tudíž si každý člověk pod oním výrazem představuje něco jiného. Následující stať nemá za cíl zpochybňovat možnost celoevropského soužití, nýbrž vyzvednout do popředí některé faktory a tím spojené, o nichž se příliš anebo vůbec nehovoří. Poněvadž/ jak byle zdůrazněno/ není výklad slova "evropanství" objektivizován, budu se držet vlastního názoru, z něhož pak pochopitelně vyvstávají i subjektivní úsudky či nevyřešené otázky.

Dnes bych se chtěl zmínit o duchovní stránce "evropanství". Poprvé jsem se s tímto slovním spojením setkal asi před 15 lety v souvislosti s tzv. "prvním Evropanem", panem Ottou Habsburským. Bojoval za jednotnou Evropu v tom nejkontroverznějším období, byl všude doma a díky své inteligenci i kouzlu osobnosti získával pro svou myšlenku významné zástupce tehdejší Západní Evropy. Protože tehdy byly v popředí zcela jiné bolavé body, musel si připadat jako misionář-idealista. Jeho perspektivy samozřejmě luhodily uším v Paříži, Bonn, Londýně apod., poněvadž všichni s Habsburkem počítali především jako s bojovníkem proti "rudému nebezpečí" a až po odstranění ústřední bariéry by se pod vedením západní civilizace dalo uvažovat o realizaci jeho snů. Věřím, že Otto Habsburský byl prochnut evropským duchem a za jiných okolností by verboval pro sjednocenou Evropu také politické činitele Východní Evropy. Za daných podmínek zůstal se svou teorií pouze pěšákem Západu v boji proti SSSR a satelitům.

Je vůbec příznačné, že téma evropanství v období studené války i v pozdějších letech bylo vysvětlováno jedním dechem s tématikou zničení komunismu. Už se jaksi nepočítalo s tím, že by se po případném rozkladu SSSR /což byla nutná podmínka pro destabilizaci celé socialistické soustavy/ přežily státy se socialistickým režimem /nebo režimem systémově velmi vzdáleným režimům západních demokracií/. Základní principy soužití mezi národy by pak nedovolovaly intervenovat v těchto režimech žádným nadnárodním sílám, byť i pod lákavou záminkou sjednocené Evropy. A sjednocená Evropa s koexistujícími diametrálně odlišnými státními útvary by co do vnitřní struktury určitě nevykazovala žádnou integritu. Vrátil se však k duchovní náplni evropské identity-přirozeně, že pan Otto Habsburk k ní měl blízko již svým životem. Ale k čemu to měl vlastně blízko? Ztratil nárok na trůn, ztratil i vlast, čili vlastenectví bylo u něj nahrazeno "nadvlastenectvím" tedy evropanstvím. Kdyby objížděl celý svět, byl by z něj světoobčan, což představuje maximálně možnou "národní hrdost"-/ ty uvezevky jsou proto, poněvadž hrdost musí mít příměr- tzn. já mohu být na něco hrdý jen v kontextu s tím, že ten druhý to dělá hůř-jinak také: jsem hrdý na to, že jsem Čech, protože Češi dělají lepší boty než Poláci, lepší sklo než Němci atd./ Osobně se cítí duchem jako světoobčan, přestože jsem pořádne nesjezdil ani Čechy. 'echápu, proč náhoda, že jsem se narodil právě zde, by měla předurčit mou lásku k tomuto místu odsud až posud, jak tu míru lásky omezují opět náhodně vytvořená a proměnlivá / hranice. Jaká absurdita : tento kout přírody je mi už cizí, protože leží o pět metrů dál od místa, kde jsem se narodil. A jakmile výše uvedený pohled aplikujeme na celý svět, dá se celá úvaha uzavřít tím,

že evropanství stojí mezi vlastenectvím a světoobčanstvím, čili jeví se jako zbytečný mezičlánek na cestě k pochopení nedělitelnosti lidského pokolení. Jediný význam by se snad dal připisovat zpřístupnění duchovního společenství lidstva těm, kteří se topí v nacionalistických vášních - tedy pozvednout jejich nesnášenlivost do širších třecích ploch, kde se rozptýlí a nebude tolik hrozivá.

Na obranu všech vlastenců bych rád připomenul, že shora uvedené pasáž zastupuje typický český syndrom - nemám za to, že můj mechanismus uvažování je v našich poměrech neobvyklý nebo dokonce výstřední. Není totiž možné být prostoupen láskou k zemi, která se stávala a stává hříčkou politických zájmů mocnějších státních útvarů. Přesto však v klíčových momentech to vypadalo, že lid ČSR /ČSR/ miluje svou zemi. Mám na mysli krizové roky 1938 a 1968. V roce 1938 však šlo spíše o hromadný pud sebezáchovy, kdy německý šovinismus evokoval pseudovlastenecké citění u mnoha do té doby národnostně neuvědomělých národů. Ve zmenšeném měřítku se vyjeví pravá podstatu enoho "vlastenectví". Představíme-li si vyzbrojenou rodinu, která se chystá napadnout a okrást druhou, přičemž ta druhá se vzchepí k obraně, kdo by chtěl teď poukazovat na vlastenectví, ten by byl k smíchu. / případ roku 1938 je pouze gigantická zvětšenina předchozího modelu. O něco složitější byla situace v roce 1968. Nové vedení tehdejší KSČ a svěží reformy dávaly záruky, že by se v ČSR mohla zlepšit životní úroveň. Tlak zvenčí pak dočasně sjednotil nesourodé skupiny do mohutného proudů s jedinou myšlenkou: že cesta se nám postavila něco, co brání i mému osobnímu štěstí. Vlastenectví tak reprezentovalo souznění sobeckých zájmů jednotlivců či již dříve organizovaných skupin. Podobně vzniklo národně-socialistické citění / a láska k vlasti a vůdci / v Německu s tím rozdílem, že iniciační impuls, který uvedl v pohyb jednotitou vůli egoismu, způsobila ponižující Versaillské smlouva / 1918-1919 / /prvek bránící každému Němci ve zvýšení životního standardu/. Jak vidíme, každé nacionalistické třeštění / a láska k vlasti tvoří k němu předstupínek / vede k ohrožení zemi, v níž není vědomí národní seunáležitosti v excitovaném stavu. Přitom právě zmíněná hrozba vybudí lásku k vlasti u dříve netečných národů a tím jsou splněny předpoklady ozbrojeného konfliktu. U malých a historicky často porobených národů pozorujeme proto přemrštěné vlastenectví a paradoxně i současnou výzvu mocnějším národům.

V dobách utváření národů vznikala duchovní nadstavba materiální báze národa, právě ten duchovní potenciál, který se pokoušim redukovat a individualizovat. Otázka vytvoření diferencí mezi národy v duchovní formě souvisí patrně úzce s náboženským citěním / každý národ šel do války s Bohem na své straně. / Tímto způsobem mystika povýšila ekonomické difference na rozdíly duchovní, které přetrvaly i u národů, u nichž se již dnes nedá hovořit o významnějších odlišnostech v hospodářské sféře a v jiných společenských odvětvích. A naopak - mnohdy právě ona nedostatečně objasněná duchovní fixace nutí národ, aby se odlišil od druhých v reálném světě / samozřejmě že v souladu s ekonomickými zákony a vztahy / byt by šlo o změnu triviální. De duchovní nadstavby národů se též promítly geografické podmínky, zejména pa přístup k moři a klíma. / Obecně lze tuto kapitulu shrnout takto: Vlastenectví je nebezpečným jevem. Duchovní dědictví Evropy by mělo být průmětem duchovních aspektů vlastenectví jednotlivých národů / právě tyto aspekty formují utváření nacionalistických hnutí. Protože žádná panevropská kultura / nepočítáme-li starověk, nikdy nevznikla, nemůžeme hovořit o duchovním evro ském odkazu.

Pokud se někomu jeví všechny úsudky jako příliš individualistické, připomínám, že právě u individuí můžeme nalézt dva zobecnitelné životní cíle: 1/ mít se co nejlépe za vynaložení co nejmenší námahy 2/ halit tento nejvnitřnější pud do vyšších kolektivních pohnutek jako vlastenectví, náboženství a podobně. A právě takhle primární průhlednost jednotlivce umožňuje následnou analýzu různých hnutí, skupin, stran aj.

C E N Í K
fotografií z Fěrtuchovnicku

Vážení příznivci, jako obchodní agent firmy MORMUCH, mám to potěšení vám oznámit, na kolik vás přijdou fotografie, jež jste si objednali, případně jež si můžete ještě do 15.7. 1991 u mě objednat. Jedná se o progresivní ceník s řadou výhodných nabídek, jak už to tak v kapitalismu chodí :

KUSY	CENA
1	5,- Kčs
2	8,- Kčs (celkem)
3	11,- Kčs (celkem)
4	14,- Kčs (celkem)
5	15,- Kčs (celkem)
6	15,- Kčs (!) (celkem)
7	17,- Kčs (celkem)
8	16,- Kčs (!) (celkem)
9	15,- Kčs (!) (celkem)
10	15,- Kčs (!!!) - No, nekup to !(celkem)

každá další fotografie po 1,50,- Kčs za kus.

DALŠÍ ZVÝHODNĚNÍ

Při dosažení každé další desítky jedna fotografie zdarma !

+++

Při odběru více než deseti fotografií, na nichž je Moták, polovina z motákovských bude zdarma !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

+++

Němci mohou platit v DEM. Koeficient 0,45 ve prospěch Zasraných!

+++

Příklady :

Horst si objedná 27 fotografií. Za první desítku zaplatí 15 Kčs, za druhou 15,- Kčs, ale dvacátá první bude zdarma. Zbývajících šest ho bude stát (a 1,50,- Kčs) 9,- Kčs. Celkem zaplatí 39,- Kčs. (průměr 1,44,- Kčs za 1 fotografii).

Krystýnek dostane od ženy málo peněz a tak si objedná 7 fotografií, z nichž na jedné je sám a na šesti je Moták. Motákovských si koupil málo a fotky s ním nikoho nezajímají.

Květoš zaplatí 17,- Kčs (průměr 2,42,- Kčs za fotografii).

Bára si objedná 46 fotografií a na všech je Moták. Tato kultivovaná žena dostane polovinu zdarma, zbývajících 23 uhradí takto - prvních 10 - 15,- Kčs, druhých 10 - 15,- Kčs, jedenadvacátá zdarma, další dvě za 3,- Kčs. Celkem 33,- Kčs (průměr 0,71,- Kčs za fotografii).

Žura by si rád objednal fotografii, ale nemá peníze. Dostane hovno, ale nebude muset nic platit.

Série pro uveřejnění v ID bude poskytnuta jako dar M.T.O.

P.H.M.K.N.CH.S.N.P. redakci.

Když Qalitu, tak Mormuchovy fotky !

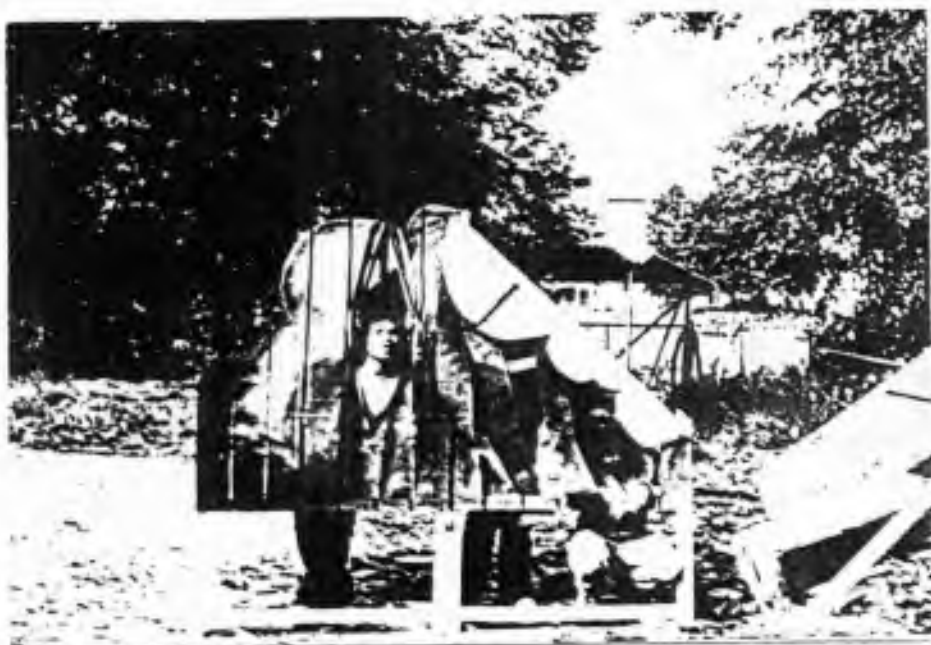
Když výhodně, tak od Motáka !

EVERYBODY BUZINEC !

Moták

GOOD MORNING IRAAAAAAAAAAAQ !

Dva naši dopisovatelé nám poslali s velkým zpožděním jejich reportáž z válečného Iráku. Jedná se o amatérský přepad kulometného hnízda.

Š.S. projevuje svou radost z objevení hnízda.

F.P. se jímá likvidace.

Jsou náhle zaskočeni hnízdobrancem, jeho agresivita se však mívá účinkem.

...a dokončení z minulé strany.

F.P.&Š.S. dorážejí
iráckého hnízdobrance.

Trosky hnízda a
hnízdobrance.

F.P. & Š.S. jako
vítězové.

Myslím, že není co
dodat...

Alani (R)

[illegible]

Ken Alfred si našel v domácnosti "bravou Merii" a připsal pravou "Hevenu". Pak se rozvalil do křesla u krbu, které vyhládky spíše připomínalo gauč, a spokojeně ake posoroval. Čas a opojení u ake opočlo a bylo vystřídáno profesio- nálním zájmem o nové prostředí.

- Pane Alfréde, nezlobte se, že se můj pták tak neosolená, ale kde jste na to vzal?
- Předně bych vás chtěl upozornit, že tohle kolen, to není všechno. Mám ještě konto ve Švýcarsku. Ale to není důležité. Kde jste na to vzal? - Podnikáš.
- Nikdy jsem si nepomyslel, že u nás kvete byznys takových rozměrů. Jak dlouho a v jaké oblasti podnikáte?
- Víte, já nejsem z těch, kteří čekali, až jím někdo něco dá. Myšlenka podnikat mne např. napadla asi tak před deseti lety a tak jsem ji bez dlouhých cavity realizoval.
- Koment! Před deseti lety ale legálně podnikat přece nešlo!
- Říkejte si to, jak chcete - třeba ilegální činnost. Důležité je, že jsem se nikoho na nic neptal, nikoho se o nic neprosil, ale šel rovnou na věc. Já jsem obor, ve kterém podnikám - budete se divit, ale jedná se především ocharitativní činnost.
- Ha, zajímavé. Ale pokud se nepletu, na charitu nevydělá snad ještě vůbec nikdo. Vždyť její posláním je především poskytovat peníze bez nároku na nějakou úhradu. Ostatně, mohli byste uvést nějaké konkrétní příklady vaší "charitativní" činnosti?
- Ale bez věno. Posud největší akce v mé kariéře bylo zemřetím v Arménii. Vysvětlím vám, jak v takových případech postupuji. Nejprve rozpočítám součinnou kampaň. Znáte to, takový ty kasy jak tam lidé trpí. Nestříhaná ze zahraničních správců, ství nějaké působivé záběry, v případě potřeby si je i sám zinecenuji. No a potom už jen sehlásím číslo konta, kam mají lidé posílat peníze. Dále si seženu pár ocnotných osob, které vytkrání cmožené štatstvo, konzervy a léky. A pak už jen čekám. Jakmile je jeané, že vlne solidarity opadla, nakoupim ze vybrané peníze potřebné zboží jako jsou přikrývky, stany -
- No prostě všechno, co tam lidé potřebují. Pak už jen staci

sehnat pár kamionů a zásilka je připravena k odeslání.

- Prohlašuje, že vás přerušuji, ale všechno to, co jste tady popsal, to přece organizuje Červený kříž a jemu podobné organizace. A vy se tady vyjadřujete v tom smyslu, že vás je výsledkem pouze vaší aktivity.
- Anani snad! Podívejte, představenstvo našeho červeného kříže zná jako své boty. Ti by se o nějakém znečištění dozvěděli až tehdy, když pák Arménie chvilu hledy. Mimo to se jedná o lidi velmi v důchodovém věku a jako taková už těžko něco zorganizují. Zvláště, když většina z nich vyniká mimořádnou neschopností. Proto pracuji jejich jménem já. Jedná se vlastně o jakousi nepsanou dohodu, z níž profitují obě strany.
- To je právě to, na co jsem vás chtěl septat. Zatím jste tady ve svém modelu zorganizoval - a přiznám si, že účelně a zkušeně - solidární akci, na jejím konci je několik kamionů naplněných prostředky pro strážníci. Kamiony odjedou na místo určení a je konec. Kde se bere váš zisk, odkud plynou ty jistě nemalé částky peněz?
- Uvidíte. Zatím je vám doufám jasné, že mé investice do toho podniku jsou napetné, jsou-li vůbec nějaké, což není špatný začátek. Kamiony tedy přijíždějí do Arménie. I když jste mě pochválil za rychlost organizace pomoci, přece jen jsem celou věc nijak neuspěchal. Téměř celá západní Evropa mě již předběhla. Situace v postižené oblasti tedy již není tak katastrofická. A do toho věno přijíždějí další naplňené kamiony. Myslí, že by bylo nespolečné, předhodit zubatým Arménům další jídlo, po kterém by se jim udělalo ale, léky, které buď už nepotřebují a nebo by vedly k návyku, či stopy a příkrvy, o které by se mezi sebou pervali. Vždyť Červený kříž se západních zemí už je doslova rozmazlil.
- Neslobo se, ale potom se celé vaše pomoc jeví jako naprosto zbytečná.
- Není to tak docela pravda. Již dopředu si zajistím několik lidí, kteří zásilku převezou. Jejich jediným úkolem je hlídat ji. Když se Arménie totiž naatyí pomoci, setouží po něčem kvalitnějším, lepším než je obnošené statvo a konzervy a proklou záruční lhůtou. Na e to je moje chvíle. Co by jiného je zárukou kvality než vysoká cena. V tomto okamžiku dostávají moji lidé pokyn a začínají - nebojí se to říci - žmilit. Z počátku jsem měl poněkud obavy z místních úřadů, ale ukázaly se jako naprosto nepodstatné.
- To nemáte být pravda! Vy obchodujete s lidským soucitem a pomocí. Vždyť to je zločin chlape!
- Klid, nerozčilujte se. Sam byste se divil, jak mi lidé děkují a doslova opou peníze. Kdybych jim to zboží dával zdarma, ohrovali by nad ním nos. Ale takto jsou kamiony během několika hodin prázdné. A nakupují jen postižení. Zrovna v Arménii byli mezi zákeřníky taky lidé z Moskvy, Leningradu a dokonce i z Československa. Rodina Svobových z Liberce si tak už nejímá 15 let zvyšuje svou životní úroveň. Okamžitě, jakmile se dovědí o neštěstí či živelné pohromě, usedají do červené škody sto a uhaní na místo činu.

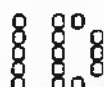
- Vaše argumenty se dají přijmout, i když stále mi to všechno připadá nějaké divné. Ale už chápu, jakým způsobem jste mohli získat takový majetek. Sním se vás ještě zeptat, co bude v-
šim nejbližším "podnikem"?

Rozumně jsem a ukončil rozhovor. Myslel, že už není třeba cokoliv dodávat. Pan Alfred má jistě v mnohém pravdu, ale o to mi tak nejde. Napadlo mne jenom, jestli to takhle nedělají všichni. Armádou spády začínáte a Bobem Geldofem konče.

Ne zaver jeste na ladost pana Alfrede uverejnujeme číslo bankovního konta, na které můžete permanentně spásit peníze. Jedná se o jakysi "foreus" pro případ, že by to zase někde doučilo, spadlo, vyšlo se, zafoukalo a nebo se ztrácelo. Číslo konta tedy je.

01-03-63 روز 7

Hot St

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

ZE ŽIVOTA LEPŠÍ ORGANIZACE / 4 /

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Mezinárodní teplomilecká organizace pro hubení much, které nám chtějí sežrat naše prase je organizací vysoce mezinárodní a teplomileckou se zaměřením na hubení těch much, které nám chtějí sežrat naše prase, v jejímž čele stojí Mormuch jako předseda. Občas se znovu nechává pomoci falešných hlasovacích lístků, volební schránky s dvojitým dnem a nechutné kampaně zvolit.

Protože ženy se mohou akcí účastnit, ALE nesmí se stát členy nastává problém, když se některému z nás narodí dcera. Astává se Je nutné ji pokřtít mužským jménem. Tak například Kadel je už školačka a má dcera Je JárA:

Jednou jsem se pokusil vyprovokovat změnu předsedy v rámci tzv.přestavby, ale skončilo to útokem na můj zimní palác. Odbory vede Paolo Škyt a za ta léta jsem nepochopil, proč vůbec existují./Pokud poslední větu čte Škyt, ať to považuje za žert.Hahaha./ Šedou eminencí je Hebža, pokladník.Důmyslným systémem pokut od urážky předsedy po nešikovnost dochází ke shromažďování peněz v jeho ruce. Je nelítostný, jen tak jsme si mohli dovolit automobil Tunu. Máme pramici Humus, vlastní družici MORMUCH I. a železniční most.

Za zmínku stojí dvě neortodoxní frakce v organizaci - Mladočeši, kteří neuznávají zákaz bulharismů / a tedy východočopštiny/ a u ohně vesele broukají dumky, reprezentují je hlavně Zamoták a Škyt a potomkdo se vožere, a Mladomuši, kteří se jim nadále vyhýbají. Jako třeba já, který se neodvážím otevřeně mluvit o neklidu v pobaltských severobulharských republikách.

O tři , správně o pět řádků výš má být místo Mladočeši

- Mladomuši.Neumím to opravit.

Malá poznámka na závěr. Jelikož opilství je také pokutováno. je možné si před akcí zaplatit paušál.

S elektronickým ps.strojem se utkal Moták.

DŮLEŽITÉ JE, V POLOVINĚ PÁDU SE ZACHYTIT

Táta by na mě řval, proč sem to udělala a máma by řvala na tátu, ať na mě nerve. A sestra, sestra by se usmívala, že jsem pitomá a vdychu by ječela, že první měla být ona, když je starší a tak. A proto by mi nechtěla nic půjčit. Vůbec, ale vůbec nic. Ani ty boty, ty mokasíny, které se jí na patě rvou. Ty černé mokasíny, co mi půjčila na přehlídku, co byla tam v tom Bzenci. A já jí je tak strašně zašpinila, zprášila a neumyla. A ona mi na ně ještě nenadala. Ale teď bude mít odvalu a klidně mně nadá a moc mi nadá. A já se nebudu mít jak bránit a bude to, jako bych padala dolů na zem z vysoké rozhledny. Třeba z té, co je tam v tom Brně, blízko u Zelnáku. A tak, jak se nebudu moct bránit, tak ze mne jen pomalým krokem vyjdou brečící slova, že jsem stejně tančila bosa. A ona na mne bude ještě víc zlá..., že si těch jejích bot vůbec neváším a že ona je ráda, že je má, že jsou to její nejlepšší boty i když ví, že je má na patě restrhové a že si jich moc váží a já vůbec ne a že si je šetřím, a tak, že mi je už nikdy, nikdy nepůjčí. A já zase začnu padat a padat z té vysoké rozhledny. A nikde mne nechytne. Jenomže já se stejně v polovině pádu zachytím a sadrhnou a přestanu křičet.

A potom táta na mě přestane řvát. Ale ne kvůli mně a ani kvůli sobě, to ne, to vůbec ne, ale kvůli mámě, protože jí má pořád ještě rád, i když jsou spolu už 19 let a teď to bude 20.

A tak když ten můj táta na mě přestane řvát, tak máma zase přestane řvát na tátu a to asi proto, že mě mají pořád ještě rádi, i když mě mají už 16 let. A sestra, sestra se rychle obleče a nalíčí a bude utíkat ven, aby si od nás chvíli odpočala.

A na druhý den budou padat stázky, jak to všechno uděláme, a zas to bude pořád dokola, jako když se mele černá káva, jako když Maryša mlela černou kávu svému Vávrovi, aby ho mohla klidně strávit a jako kdyby to bylo nahrané na kazetě. A táta by na mě řval a máma na tátu, ať na mě nerve. A v tom řvaní by si sestra vzpomněla na ty boty a tak by na mě začala řvát taky ona. A lidé co by chodili kolem našeho domu by si říkali, co to tam ti doma dělají? A za chvíli by celá naše ves věděla, že se u nás něco děje. A celá ta naše ves by přemýšlela, co a proč se vlastně hádáme a řveme na sebe. A to asi, že se máma s tátou budou rozvádět, když už jsou spolu 19 let a teď to bude 20, anebo že sestra je v toz a bude se muset vdávat. A když si to máma uvědomí, že by si to lidé mohli myslit, tak začne křičet, ať nekřičíme. A my toho na chvíli necháme, ale jenom to řvaní a budeme na sebe vlastně řvát šeptem a to bude vypadat jako když se v televizi vypne zvuk. Ale my to dlouho nevydržíme, takže na sebe zase začneme řvát, jako když se jí ten zvuk znovu zapne. A zas to bude pořád dokola, jako kdyby to bylo nahrané na té kazetě a jako když Maryša mlela to kafe. A vůbec by se nám to nelíbilo, protože ti lidé by museli padat s námi. A protože já bych to nechtěla a protože by to nechtěli máma s tátou a dokonce ani sestra, tak už bysme se raději nehádali.

A ti lidé by na to všechno zapomněli a nikde by kvůli nám a hlavně kvůli mně nepadal jako když se padá z té věže, z té rozhledny, třeba co je tam v tom Brně, blízko u Zelnáku.

Radka

K O N E C

Na časné číslo spolupracovali: Meták, Atarí, Kládě, Herst, J. M. C., Radka

Přejeme našim odběratelům pestré prázdniny, plné deště, blasků, strav, úžehů, klíšťat, karambelů, záplav, zemětřesení, utenutí, nezralého ovoce, nacionalismu a rasismu. V srpnu opět nashledanou, na viděnou, na slyšenou, na přečtenou, na nedeňšenu, na zapřenou, na čekanou, na svinu a na ná na, na na ná na, hej hěej good bye!

СОУВОС (ДУЗЛЪ)

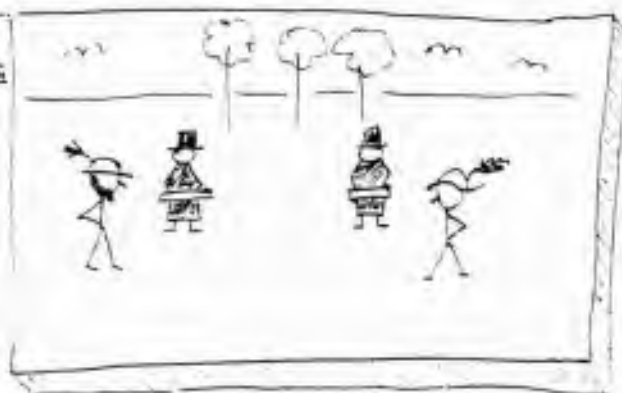
© МЛАДЪ

(ДЕТЁНЫШ)

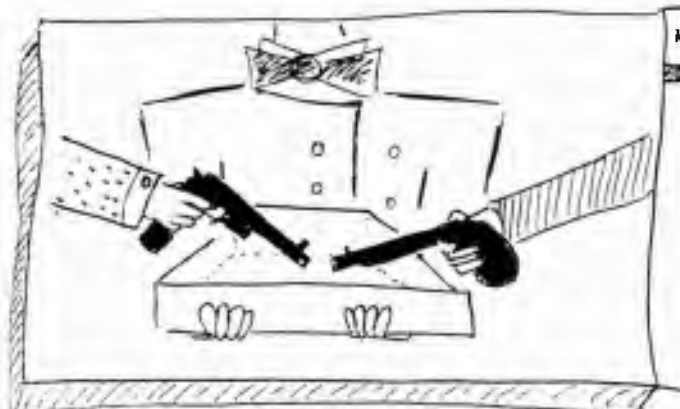
РЗО И.Д.

(ДЛЯ И.Д.)

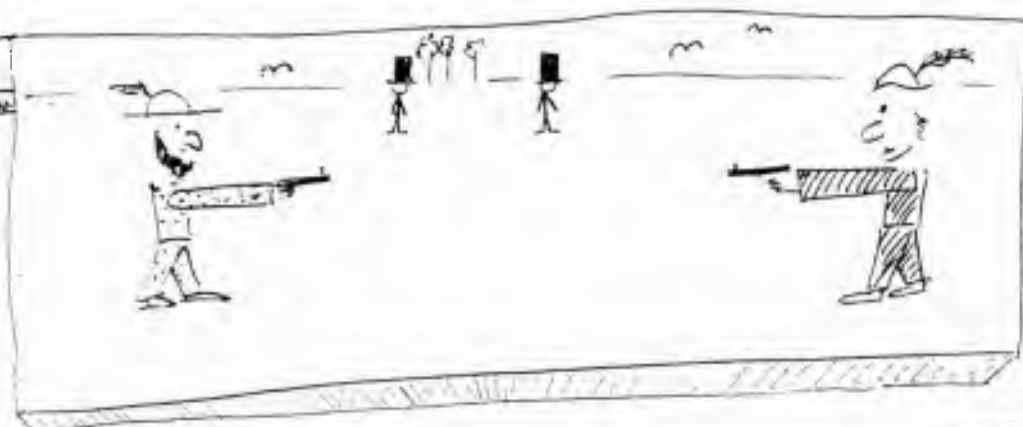
№1.

№2

№3

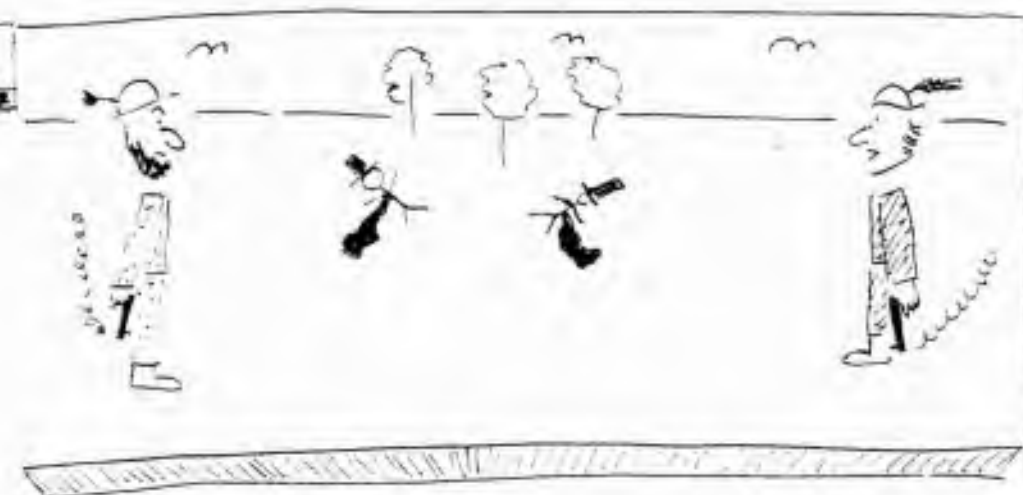
№4

№5

№6

КОНЕЦ

КОНЕЦ